

Zmiana ustawy o ochronie zwierząt

Dz.U.2025.1696 z dnia 2025.12.04

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 19 grudnia 2025r.

Wejście w życie:

19 grudnia 2025 r.

USTAWA

z dnia 7 listopada 2025 r.

o zmianie ustawy o ochronie zwierząt ¹

Art. 1.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 po ust. 4b dodaje się ust. 4c i 4d w brzmieniu:

"4c. Zabrania się chowu lub hodowli w celach komercyjnych zwierząt futerkowych, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 36), z wyjątkiem królika (*Oryctolagus cuniculus*), w szczególności w celu pozyskania z nich futer lub innych części zwierząt.

4d. Zabrania się podejmowania działalności, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. n ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, obejmującej utrzymywanie zwierząt futerkowych, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem królika (*Oryctolagus cuniculus*).";

2) w art. 37 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

"5. W razie ukarania za wykroczenie polegające na naruszeniu zakazu, o którym mowa w art. 12 ust. 4c lub 4d, sąd może orzec zakaz posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt, na okres od roku do lat 5."

Art. 2.

Podmioty i rolnicy prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy działalność, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, mogą ją prowadzić do dnia 31 grudnia 2033 r. na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 3.

1. Podmiotom lub rolnikom, o których mowa w art. 2, przysługuje roszczenie do Skarbu Państwa o odszkodowanie za poniesioną stratę majątkową wynikającą z konieczności dostosowania się do przepisu art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, zwane dalej "odszkodowaniem".
2. Odszkodowanie obejmuje wyrównanie straty majątkowej, bez korzyści, które podmiot lub rolnik mógłby osiągnąć, gdyby strata nie powstała.
3. Podmiot lub rolnik, o którym mowa w art. 2, prowadzący działalność, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, może na podstawie uzyskanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940 oraz z 2025 r. poz. 1535), prowadzić działalność polegającą na chowie lub hodowli zwierząt innych niż objęte zakazem określonym w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1 w liczbie wyrażonej w dużych jednostkach przeliczeniowych nie większej niż liczba dużych jednostek przeliczeniowych zwierząt wynikająca z dotychczasowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W takim przypadku uzyskanie nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest wymagane.

Art. 4.

1. Odszkodowanie ustala się w wysokości 25 % średniego rocznego przychodu podmiotu lub rolnika, o którym mowa w art. 2, zwanego dalej "wnioskodawcą", z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, w okresie obejmującym lata 2020-2024, który zakończył działalność do dnia 1 stycznia 2027 r.
2. Odszkodowanie ustala się w wysokości 20 % średniego rocznego przychodu wnioskodawcy z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, w okresie obejmującym lata 2020-2024, który zakończył działalność do dnia 1 stycznia 2028 r.

3. Odszkodowanie ustala się w wysokości 15 % średniego rocznego przychodu wnioskodawcy z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, w okresie obejmującym lata 2020-2024, który zakończył działalność do dnia 1 stycznia 2029 r.
4. Odszkodowanie ustala się w wysokości 10 % średniego rocznego przychodu wnioskodawcy z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, w okresie obejmującym lata 2020-2024, który zakończył działalność do dnia 1 stycznia 2030 r.
5. Odszkodowanie ustala się w wysokości 5 % średniego rocznego przychodu wnioskodawcy z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, w okresie obejmującym lata 2020-2024, który zakończył działalność do dnia 1 stycznia 2031 r.
6. Do przychodu wnioskodawcy z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, nie wlicza się przychodu pochodzącego ze źródeł innych niż działalność polegająca na umieszczaniu na rynku zwierząt futerkowych, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem królika (*Oryctolagus cuniculus*), lub produktów pochodzących z tych zwierząt oraz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego powstałych przy prowadzeniu tej działalności, z której przychód jest udokumentowany dokumentem potwierdzającym ich sprzedaż lub dokumentem właściwym dla prowadzenia rachunkowości rolniczej.

Art. 5.

1. Odszkodowanie przyznaje się na pisemny wniosek wnioskodawcy, złożony do Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwanej dalej "Agencją".
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy;
 - 2) imię, nazwisko oraz adres wnioskodawcy;
 - 3) informacje o przychodzie, o którym mowa w art. 4;
 - 4) datę zakończenia działalności, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1;
 - 5) numer rachunku bankowego lub numer rachunku prowadzonego przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, na który wypłacone ma być odszkodowanie;

- 6) datę i podpis składającego wniosek.
3. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające:
 - 1) informacje o przychodzie, o którym mowa w art. 4;
 - 2) datę zakończenia działalności, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, stwierdzoną przez właściwego powiatowego lekarza weterynarii w formie zaświadczenia o wykreśleniu z rejestru, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075).

Art. 6.

1. Decyzję w sprawie odszkodowania wydaje Prezes Agencji.
2. W celu weryfikacji danych zawartych we wniosku Prezes Agencji przeprowadza kontrole lub zleca ich przeprowadzenie.
3. Prezes Agencji wydaje decyzję w sprawie odszkodowania nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku. Decyzja ta jest ostateczna.
4. Odszkodowanie wypłaca się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie odszkodowania wnioskodawcy.
5. Jeżeli na dzień wypłaty odszkodowania wnioskodawca posiada zaległości z tytułu należności publicznoprawnych, podlegają one potrąceniu z należnego odszkodowania.

Art. 7.

1. Wnioskodawca w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w art. 6 ust. 1, może wnieść powództwo do sądu powszechnego.
2. Wniesienie powództwa, o którym mowa w ust. 1, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w art. 6 ust. 1.
3. W sprawach przed sądem powszechnym, o których mowa w ust. 1, Skarb Państwa reprezentuje minister właściwy do spraw rolnictwa.
4. Od pozwu, o którym mowa w ust. 1, nie pobiera się opłat.

Art. 8.

Do postępowania w sprawach, o których mowa w art. 6, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), o ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 9.

Roszczenie o odszkodowanie przedawnia się z upływem roku od dnia, w którym wnioskodawca zakończył działalność, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10.

Roszczenie o odszkodowanie przechodzi na następców prawnych wnioskodawcy.

Art. 11.

1. Pracownikowi podmiotu lub rolnika, o którym mowa w art. 2, z którym rozwiązano stosunek pracy w związku z koniecznością dostosowania się do wymagań, o których mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości dwunastomiesięcznego wynagrodzenia, ustalana według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy. Przepisu art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2025 r. poz. 570 i 1661) nie stosuje się.
2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwraca podmiotowi lub rolnikowi, o którym mowa w art. 2, kwotę odpowiadającą udokumentowanej kwocie wypłaconych przez ten podmiot lub tego rolnika odpraw, o których mowa w ust. 1.
3. Zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 2, Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje na wniosek podmiotu lub rolnika, o którym mowa w art. 2, na podstawie decyzji wydanej w trybie określonym w art. 83 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350, z późn. zm.).
4. Ustala się stan zatrudnienia na dzień 30 września 2025 r.

Art. 12.

Przychód z tytułu odszkodowania nie stanowi przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, z późn. zm.).

Art. 13.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 27 września 2024 r. pod numerem 2024/0550/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).